

Altun mod Tyskland (appl. 10308/83 EMK kendelse, afsagt den 3. maj 1983)

Sagsfremstilling:

Den tyrkiske statsborger Altun, indrejste i Tyskland i januar 1981, hvor han søgte asyl. I juli 1982 anmodede den tyrkiske ambassade i Tyskland om at få udleveret Altun til Tyrkiet, hvor han var mistænkt for have lagt hindringer i vejen for opklaringen af drabet på en minister. De tyske myndigheder valgte at imødekomme anmodningen om udlevering, idet man bl.a. fandt, at Altun ikke var efterlyst for en politisk forbrydelse.

Påstanden:

Altun indbragte de tyske myndigheder for Menneskerettighedsdomstolen og gjorde gældende, at de tyske myndigheder krænkede artikel 3, hvis han blev udleveret til Tyrkiet. Han henviste i den forbindelse til, at han bl.a. risikerede at blive udsat for tortur af de tyrkiske myndigheder og at den eventuelle rettergang ikke ville være retfærdig.

Menneskerettighedskommissionens bemærkninger:

Kommissionen udtalte indledningsvis, at en udlevering til en uretfærdig rettergang ikke kan sidestilles med en udlevering til umenneskelig behandling.

Kommissionen bemærkede herefter, at udlevering til retsforfølgning for en ikke-politisk/ civil forbrydelse som udgangspunkt ikke vil være omfattet af beskyttelsen i artikel 3. Kommissionen afviste imidlertid ikke, at en anmodning om udlevering for civile forbrydelser, der reelt er politisk begrundet, kan rejse spørgsmål i henhold til artikel 3, idet en politisk motiveret forfølgelse, der resulterer i en uretmæssig eller uproportionel straf, kan udgøre umenneskelig behandling. Kommissionen bemærkede herefter, at Altun havde været involveret i politiske aktiviteter i Tyrkiet, og at det ikke kunne udelukkes, at den forestående retsforfølgning i Tyrkiet hvilede på falske forudsætninger.

For så vidt angik Altuns frygt for tortur i Tyrkiet, bemærkede Kommissionen, at tortur, med eller uden de tyrkiske myndigheders accept, undertiden forekommer i Tyrkiet, og at de tyrkiske myndigheder, trods bestræbelser herpå, endnu ikke har formået at eliminere en sådan risiko. Kommissionen vurderede dernæst, at det ikke kunne udelukkes, at Altun, på grund af sin politiske fortid, var i besiddelse af oplysninger, som det kunne være fristende at få ham til at udlevere ved hjælp af midler uforenelige med artikel 3.

(findes ikke i online version)